

[Finansministeren.]

hospitalerne og de statslige særforsorgsinstitutioner er de vigtigste, dels tilskud til kommunale og selvejende institutioner. De vigtigste områder er her de kommunale sygehuse og alle børneinstitutionerne. Dette samlede område er til dels præget af pladsmangel og utidssvarende standard. Hertil kommer, at der på det lægelige, medicinske område er en stærk udvikling i gang, som kræver betydelige udgiftsstigninger.

Det er især inden for de 2 store områder uddannelse og sundhedsvæsen, der stilles krav om højt kvalificeret personale, og tilrettelægningsproblemerne af udbygningstakten i rimelig balance med mulighederne for at betynde de nye institutioner bliver en af de centrale planlægningsopgaver.

Også den store og stærke byudvikling stiller en række krav til offentlig indsats, særlig på områder, der henhører under trafikministeren og boligministeren. De samlede statsudgifter til investeringer i trafik-anlæg, der på det sidste regnskab var opført med 1,5 milliard kr., skønnes i 1970-71 at stige til 2,1 milliard kr., og så skal man mærke sig, at der ikke heri er afsat midler til de store bro- og lufthavnsprojekter. Boligministerens budget er navnlig præget af boligfonden og den dermed tilrettelagte støtte til byggemodning samt af de i sidste folketingsår vedtagne rente- og boligsikringsordninger.

Endelig kan jeg nævne de relativt hurtigt stigende udgifter i forbindelse med den planlagte og fra alle sider tiltrådte udbygning på Grønland. I forhold til det samlede budget er dette vel en ret begrænset, men en meget vigtig opgave i betragtning af de opbygningsproblemer, det grønlandske samfund står over for. Den samlede udgiftsstigning over de 4 år fra 1966-67 til 1970-71 andrager her 225 mill. kr. eller 60 pct.

Jeg har her kun fremdraget nogle af de meget store opgaver, staten står over for at skulle løse, men der er naturligvis herudover på en række af budgetterne tale om løsning af andre og mindre, men lige så påtrængende opgaver.

Hvad angår den mere finanspolitiske side af budgetforslaget for 1968-69, vil jeg gerne sige, at det stadig er nødvendigt at føre en stram finanspolitik. På baggrund af den økonomiske udvikling i sommer vil der

måske hos nogle — vi har jo hørt røster om det — være en forventning om, at tiden nu skulle være inde til at foretage en lempelse af finanspolitikken. Det nu fremsatte finanslovforslag er ikke udtryk for en sådan kursændring. Det har været afgørende for fastlæggelsen af hovedlinjen, at der her er tale om et budget, som først træder i kraft til foråret, d. v. s. på et tidspunkt, da der, så vidt man i dag kan bedømme konjunkturudsigterne, vil ske en ændring i det økonomiske klima. Den konjunkturafmatning, der har hersket i de fleste vesteuropæiske lande i det sidste års tid, synes i dag at have nået bunden. Ikke mindst efter den engelske devaluering må man regne med, at der er tilvejebragt et fastere grundlag for den engelske økonomi, og i USA synes hovedproblemet for den kommende tid snarere at være at dæmme op for et stigende efterspørgselspres. Det er en udbredt opfattelse, at OECD-landene som helhed i løbet af 1968 igen vil være inde i en opgangsperiode, som skulle betynde bedre afsætningsmuligheder for danske eksport-erhverv.

Det må derfor fortsat være et mål for den danske økonomiske politik og ikke mindst for finanspolitikken at hindre tendenser til en for stærk stigning i den indenlandske efterspørgsel i 1968-69.

På finanslovforslaget er der regnet med nødvendigheden af at øge statens samlede indtægter med godt 3 milliarder kr., og jeg vil gerne understrege, at der herved kun opnås godt og vel dækning for stigningen i udgifterne. På det samlede drifts-, anlægs- og udlånsbudget stiger overskuddet kun med ca. 130 mill. kr. fra 537 mill. kr. i 1967-68 til 665 mill. kr. i 1968-69, og kasseoverskuddet andrager kun godt 50 mill. kr. Det vil på denne baggrund ikke være forsvaret at regne med et mindre beløb for statens samlede indtægter i 1968-69 end det, der er budgetteret med i nærværende forslag til finanslov.

Ved udarbejdelsen af finanslovforslaget har der i øvrigt været anlagt en streng linje med hensyn til udgifterne. På indtægtssiden kunne vi året før nøjes med en stigning på 1,9 milliarder kr., selv om udgifterne steg med 2,8 milliarder kr. Differencen blev stort set udlignet ved en tilsvarende sænkning af kasseoverskuddet under hensyn til mer-